

Φωτογραφίες από τη γιορτή μας...

28η Οκτωβρίου

Β' τάξη: Ανδριανάκη Ιωάννα, Γίγα Μαρία, Μπαρώτα Βασιλική, Σίνγκ Γιάσκαμαλ

Ο ευτυχισμένος Πρίγκιπας

Την Παρασκευή 29 Οκτωβρίου 2010 πήγαμε στα Ψαχνά για να δούμε το θέατρο του ευτυχισμένου πρίγκιπα.

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα χελιδνάκι που είχε αγαπήσει ένα κυπαρίσσι. Όταν τα άλλα χελιδνάκια έφυγαν, εκείνο είχε μείνει κοντά στο κυπαρίσσι γιατί το αγαπούσε πολύ. Πήγε στην πλαζιά να βρει κανένα παγκάκι να κοιμηθεί. Τότε κάθισε πάνω από το κεφάλι του και το χελιδνάκι κοίταξε να δει τι είναι και τι να δει: ένα άγαλμα να το κοιτάει. Ήταν ο ευτυχισμένος πρίγκιπας που ένιωθε μοναξιά και έχθρα. Του ζήτησε να γίνει φίλος του και βοηθός του. Το χελιδνάκι δέχτηκε και ο πρίγκιπας του έδωσε ένα ρουμπίκι να τα πάει στην άρρωστη Άριελ. Το χελιδνάκι επειδή δεν τη βρήκε τα άφησε στο παράθυρο.

Το βρήκαν όμως, δυο κλέφτες ο τζαμ και ο τζον που ήταν αδέρφια της Άριελ και το έκλεψαν. Μόλις το έμαθε ο πρίγκιπας έβγαλε τα μάτια του και τα έδωσε στο χελιδνάκι. Στο τέλος, ο τζαμ και ο τζον μετανιώσαν, ήρθε ο μπαμπάς τους... και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα!

Τι μας άρεσε:

- Ιωάννα: Μου άρεσε που ήρθε ο μπαμπάς και ήταν όλοι ευτυχισμένοι.
- Βασιλική: Μου άρεσε το χελιδνάκι που βοηθούσε τον ευτυχισμένο πρίγκιπα.
- Γιάσκαμαλ: Μου άρεσε ο ευτυχισμένος πρίγκιπας γιατί ήταν πολύ ήπιος και έδωσε μέχρι και τα μάτια του.
- Μαρία: Μου άρεσε το χελιδνάκι γιατί αγαπούσε το κυπαρίσσι και έμεινε κοντά του.

Η ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΗΣΙΑ

ΝΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΡΟΔΟΣ

Σύμφωνα με τον Πίνδαρο, όταν ο Δίας επικράτησε των Γιγάντων, αποφάσισε να μοιράσει τη γη στους Ολύμπιους Θεούς. Ο Ήλιος όμως, έλειπε από τη μοιρασιά κι έμεινε χωρίς γη. Ο Δίας για να μην τον αδικήσει είτε να ξανακάνουν τη μοιρασιά αλλά ο Ήλιος τότε είτε πως η γη που θα αναδύονταν από τη θάλασσα όταν θα ανατέλλει το επόμενο πρωινό θα γινόταν δική του. Έτσι αναδύθηκε ένα πανέμορφο και καταπράσινο νησί, η Ρόδος. Ο Ήλιος συνεπαρμένος από την ομορφιά της την έλουσε με τις ακτίνες του. Από τότε η Ρόδος είναι το νησί του Ήλιου, το πιο φωτεινό και λαμπερό.

ΔΗΛΟΣ

Ο Δίας «ερωτεύτηκε» την ίδια τη Λητώ και όταν εκείνη έμεινε έγκυος, αντιμετώπισε την οργή της Ήρας, της γυναίκας του Δία, που δεν πίστεψε πως η Λητώ ήταν τελείως αθάνα για το τσιλημπούρδημα του άντρα της. Η οργισμένη Ήρα συνωμότησε με τους άλλους θεούς να εμποδίσουν τη Λητώ να γεννήσει τα δίδυμα παιδιά της οπουδήποτε στη γη που φώτιζε ο ήλιος.

Ο Δίας παρακάλεσε τον αδελφό του, τον Ποσειδώνα, να βοηθήσει να βρεθεί για τη Λητώ ένας οποιοδήποτε τόπος για να γεννηθούν τα παιδιά του. Ο Ποσειδώνας δεν ήθελε να έρθει σε ρήξη με τους άλλους θεούς ούτε να πατήσει την υπόσχεση που τους είχε δώσει, έτσι βρήκε το τέχνασμα να πάρει τον αθέατο βράχο, την Άδηλο και να την αγκυροβολήσει σε μια καλοδιαλεγμένη θέση με τέσσερις κολώνες από αλυσίδες φτιαγμένες από διαμαντένιους κρίκους σκληρούς σαν πέτρα. Μετά την ονόμασε πέτρα (=φανερή).

ΛΗΜΝΟΣ

Ήφαιστος- Κάβειροι

Η ανάπτυξη της μεταλλουργίας από τους παλαιότερους κατοίκους του νησιού αποδόθηκε στο θεό Ήφαιστο. Σύμφωνα με το μύθο ο Δίας εκσφενδόνισε τον Ήφαιστο από τον Όλυμπο, με αποτέλεσμα να πέσει στη Λήμνο και έκτοτε να μείνει ανάπηρος. Οι παλιοί κάτοικοι του νησιού, τους οποίους ο Όμηρος αποκαλεί Σίντιες, τον περιέθαλψαν κι εκείνος σε αντάλλαγμα τους δίδαξε την τέχνη της κατεργασίας των μετάλλων, στήνοντας το εργαστήριό του στο ηφαιστειο Μόσυγλος της Λήμνου. Τιμώντας το μεταλλουργό θεό, οι αρχαίοι Έλληνες ονόμασαν Ηφαιστία την πόλη που ίδρυσαν στο νησί.

ΤΗΝΟΣ

Κατά ένα μύθο της Ελληνικής Μυθολογίας, ο θεός της θάλασσας ο Ποσειδώνας έστειλε στην νήσο αυτή ένα σμήνος πελαργών προκειμένου ν' απαλλάξει τους αρχαίους κατοίκους της από τα πολλά φίδια που το είχαν σχεδόν κατακλύσει. Έτσι οι κάτοικοι ευγνωμονώντας τον Ποσειδώνα και τη μυθική σύζυγό του Αμφιτρίτη ανήγειραν δύο ναούς στους οποίους και τους τιμούσαν ως προστάτες τους. Μάλιστα οι δύο αυτοί ναοί κατά τους ιστορικούς χρόνους εξελίχθηκαν σε μεγάλο θρησκευτικό κέντρο όπου οι προσκυνητές της ιερής Δήλου σταματούσαν πρώτα εδώ για κάθαρση. Πράγματι τα αρχικά ονόματα της νήσου ήταν Οφίουσα και Υδρόεσσα ή Υδρούσα από τα πολλά φίδια και τις πλούσιες πηγές της, εξ ου και η πλοκή του μύθου.

ΙΟΝΙΟ ΠΕΛΑΓΟΣ

Έλαβε την ονομασία του από την Ιώ, την οποία ερωτεύθηκε ο Δίας, το αντελήφθη η Ήρα, την μεταμόρφωσε σε αγελάδα και έβαλε τον "Πανόπη" Άργο να την φυλάει. Ο Δίας τότε έστειλε τον Ερμή να την ελευθερώσει και ο οποίος σκότωσε με πέτρα τον Άργο. Μόλις το αντελήφθη αυτό η Ήρα, έστειλε την αλογόμυγα ("οίστρο") και την τσίμπαγε συνέχεια. Μη δυνάμενη να σταθεί η Ιώ, έφυγε προς τον Ιόνιο κόλπο (σημερινό Ιόνιο Πέλαγος), στη συνέχεια προς Ιλλυρία, πέρασε στη Θράκη και μέσω του Βοσπόρου πέρασε στην Ασία.

ΚΕΡΚΥΡΑ

Είναι το βορειότερο από τα νησιά του Ιονίου Πελάγους, είναι δεύτερη σε μέγεθος από τα Επτάνησα μετά την Κεφαλονιά. Ο νομός περιλαμβάνει τα Διαπόντια νησιά: Όθωνους, Ερείκουσα, Μαθράκι που βρίσκονται στα βόρεια όπως και τους Παξούς και Αντίπαξους στα νότια. Πόλλές και διάφορες ήταν οι ονομασίες με τις οποίες ήταν γνωστό το νησί στην αρχαιότητα. Δρεπανή ή Μάκρις, ονόματα που χρησιμοποιήθηκαν λόγω του σχήματος του, είναι οι αρχαιότερες ονομασίες δεμένες με την ελληνική μυθολογία. Η Δρεπανή ταυτίζεται με το όπλο με το οποίο ο Κρόνος σκότωσε τον πατέρα του τον ουρανό. Το όνομα Κέρκυρα επικρατεί τελικά στην νεοελληνική ενώ το Κόρκυρα προέρχεται από τη δωρική διάλεκτο των αρχαίων κατοίκων της, Κορκυραίων. Κορυφώ ή Κορυφή ή Κορφοί ή Corfu ονομαζόταν κατά τον Μεσαίωνα, πιθανά λόγω των δύο οχρωμένων κορυφών της μεσαιωνικής πόλης. Με το τελευταίο όνομα το νησί είναι γνωστό εκτός Ελλάδας.

Ρουσονικολός Προκόπης, Βέττας Φώτης, Πάττας Κωνσταντίνος, Μπαρίτας Ακης, Ταυρή Βίκη, Πριόνα Σοφία, Γυφτονικολός Νίκος, Παπαθανασόπουλος Γιάννης, Κουλόλι Τόμας, Καρκαλής Ραφαήλ

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Ο σύλλογος που οραματίστηκε ο μικρός δεκάχρονος Ανδρέας, ήταν ένα ξανθό αγοράκι με μάτια γαλανά, συνεσταλμένο, με πολύ χιούμορ και πολλές ευαισθησίες για τον κόσμο γύρω του. Ένα παιδί που ποτέ δεν έχασε το θάρρος του και την αισιοδοξία του, υποστήριζε με πάθος τις αρχές του και έπαιρνε πάντα το μέρος των αδυνάτων. Αγαπούσε τους φίλους του, το μπάσκετ και το χορό. Ο ίδιος έγραψε στο ημερολόγιό του: «...ας δώσουμε στα φτωχά αλβανάκια, άσπρα και μαύρα όλα παιδιά είναι αξίζουν ένα χαμόγελο...»

Αυτά τα λόγια γράφτηκαν από τον ιδρυτή του συλλόγου τον Ανδρέα Γιαννόπουλο.

ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Όλοι ξέρουμε, συζητάμε για κάτι παιδιά στους δρόμους που τους λείπει το χαμόγελο. Τους λείπει το χαμόγελο γιατί δεν έχουν λεφτά, δεν έχουν παιχνίδια, δεν έχουν φαγητό και μερικά δεν έχουν γονείς. Σκεφτείτε λοιπόν και αφήστε τα λόγια, ας ενωθούμε όλοι κι ας δώσουμε ότι μπορούμε στα φτωχά: αλβανάκια, άσπρα και μαύρα. Όλα παιδιά είναι και αξίζουν ένα χαμόγελο. Αυτός ο σύλλογος λέγεται: ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ. Ελάτε λοιπόν να βοηθήσουμε να ενωθούμε όλοι και να τα καταφέρουμε.

Ανδρέας Γιαννόπουλος

Τηλέφωνο: 1056

Χρύσα Ευφροσύνη (τάξη Δ΄)

UNICEF

Η UNICEF η οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών για τα παιδιά, ιδρύθηκε στις 11 Δεκεμβρίου το 1946 για να βοηθήσει τα παιδιά της Ευρώπης, της Μέσης Ανατολής και της Κίνας μετά το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Αποστολή της είναι να καλύψει τις ανάγκες των φτωχών παιδιών των αναπτυσσόμενων χωρών. Να τους παρέχει τρόφιμα, φάρμακα και εμβόλια.

Από τότε και μέχρι σήμερα καλλιτέχνες, αθλητές και άλλοι διάσημοι είναι στην υπηρεσία της UNICEF ως «πρεσβευτές καλής θέλησης».

Το 1977 ιδρύθηκε η Ελληνική επιτροπή της UNICEF που σκοπό της έχει την πληροφόρηση των Ελλήνων για την κατάσταση των παιδιών και των μητέρων τους σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Στην Ελλάδα η γενέθλια μέρα της UNICEF 11 Δεκεμβρίου γιορτάζεται ως η μέρα του παιδιού.

Αγοράζοντας τα είδη της UNICEF όπως κάρτες, βιβλία, τετράδια κλπ προσφέρουμε μια καλύτερη ζωή σε χιλιάδες παιδιά.

Βασιλική Μπαζιώτη (τάξη Δ΄)

Χρύσα Ευφροσύνη

ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ
ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Όλοι ξέρουμε συζητάμε για κάσι παιδιά στους δρόμους που τους λείπει το χαμόγελο. Τους λείπει το χαμόγελο γιατί δεν έχουν λεφτά δεν έχουν παιχνίδια, δεν έχουν φαΐ και μερικά δεν έχουν καν γονείς. Σκεφτήστε λοιπόν κι αφήστε τα λόγια ας ενιωθούμε κι ας δώσουμε ότι μπορούμε στα φευγά: αλθανάκια, ασπρα και μαύρα όλα παιδιά είναι και αξίζουν ένα χαμόγελο. Αυτός ο σύλλογος θα λέγεται: ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ. Ελάτε λοιπόν να βοηθήσουμε αν ενιωθούμε όλοι θα τα καταφέρουμε
Ανδρέας Γιαννόπουλος

Από το ημερολόγιο του Ανδρέα, 9 Νοεμβρίου 1995

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΑΙΕ ΕΛΠΙΔΑΣ

ΕΛΠΙΑ

Η ιστορία της ΕΛΠΙΑΣ ξεκίνησε το 1990 από την αγάπη των μελών της για τα παιδιά και από τη διαπίστωση πως στη χώρα μας έλειπαν τα μέσα για τη θεραπεία των παιδιών που χρειάζονται μεταμόσχευση μυελού των οστών. Αυτή η ιστορία αγάπης, ανθρωπιάς και κοινωνικής στράτευσης συνεχίζεται όλα αυτά τα χρόνια με σκληρή δουλειά και ανιδιοτελή προσφορά. Και στηρίζεται, πάνω απ' όλα, στην αγάπη του κόσμου, που έχει αγκαλιάσει το έργο του συλλόγου σαν να ήταν δικό του.

Γιάννης Αναγνωστάκης (τάξη Δ')

«ΚΑΝΕ ΜΙΑ ΕΥΧΗ»

Ο «Κάνε μια ευχή» είναι ένας μη κερδοσκοπικός φιλανθρωπικός οργανισμός, που πραγματοποιεί τις ευχές των παιδιών με απειλητικές για τη ζωή τους ασθένειες ενισχύοντας τον αγώνα για τη ζωή με χαρά, δύναμη και ελπίδα. Ιδρύθηκε το 1980 όταν μία ομάδα εθελοντών βοήθησαν ένα νέο παιδί, τον Chris, να πραγματοποιήσει το όνειρό του να γίνει αστυνομικός. Στην Ελλάδα το MAKE –A- WISH δραστηριοποιείται από το 1996 και έχει πραγματοποιήσει πάνω από 670 ευχές σοβαρά αρρώστων παιδιών.

Μεγαλώνοντας, ξεχνάμε πολλά... ξεχνάμε εμπειρίες, ξεχνάμε πρόσωπα, ξεχνάμε ακόμα και τον εαυτό μας... το πα

ιδί που ήταν κάποτε ο εαυτός μας...! Ξεχνάμε πόσο δύσκολο είναι να ζεις σε ένα κόσμο φτιαγμένο για μεγάλους, πόσο δύσκολο είναι να μάθεις να διαβάζεις, να τρως μόνος σου...! Ξεχνάμε πόση ανάγκη έχουν τα παιδιά για ασφάλεια, ηρεμία και αγάπη! Πόσο τρομακτικό είναι να χάνεσαι και να μην ξέρεις τι να κάνεις, να είσαι στα χέρια ανθρώπων πιο δυνατών από σένα και είτε επίτηδες είτε όχι, να σου κάνουν κακό! Από μικροί μαθαίνουμε τη βία, την απόρριψη, τον πόνο, τον φόβο, την αρρώστια, την απελπισία. Όλοι εμείς σε αυτό τον κόσμο που όλα προχωράνε γρήγορα, έχουμε εκτός από δικαιώματα και την υποχρέωση να προσέχουμε, να προστατεύουμε, να προσφέρουμε αγάπη σε όλα τα παιδιά του κόσμου. Γιατί τα παιδιά αυτά... που βλέπουμε στα φανάρια, στα νέα της τηλεόρασης, στα νοσοκομεία, στη γειτονιά μας αλλά και στην τάξη των παιδιών μας ...! Όλα αυτά τα παιδιά του κόσμου μας ανήκουν...! Και από τον τρόπο που τα φροντίζουμε, θα βγει ένα καλύτερο μέλλον και για τα δικά μας τα παιδιά!

Gabriella Calini- Πετζετακι - Πρόεδρος

Κωνσταντίνα Γυφτονικολού (τάξη Δ')

Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΔΟΝΤΙΩΝ

- 1)Βουρτσίζουμε τα δόντια μας τρεις φορές την ημέρα.
- 2)Δεν τρώμε πάνω από ένα γλυκό την ημέρα.
- 3)Πηγαίνουμε τακτικά στον οδοντίατρο.
- 4)Δε σπάμε σκληρά αντικείμενα με τα δόντια.
- 5)Χρησιμοποιούμε στοματικό διάλυμα

- 6) Χρησιμοποιούμε νήμα κάθε βράδυ.
- 7)Όταν δεν έχουμε οδοντόβουρτσα τρώμε ένα μήλο.
- 8)Κάθε τρεις μήνες αλλάζουμε οδοντόβουρτσα
- 9)Χρησιμοποιούμε μαλακή οδοντόβουρτσα.
- 10)Δεν ξεχνούμε να βουρτσίζουμε τη γλώσσα μία φορά την ημέρα.

Γιώργος Κωνσταντάρας(Τάξη Δ')

ΚΑΝΟΝΕΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΜΑΛΛΙΩΝ

- 1)Να μάθουμε και να συνηθίσουμε να πλένουμε τακτικά το πρόσωπό μας.
- 2)Να κάνουμε συχνά μπάνιο και λούσιμο.
- 3)Να ελέγχουμε τακτικά τα μαλλιά μας για ψείρες και να φροντίζουμε να τις καταπολεμάμε με διάφορα φαρμακευτικά σαμπουάν όταν κολλάμε.
- 4)Να μάθουμε να πλένουμε τακτικά και σωστά τα χέρια μας.
- 5)Να διατηρούμε καθαρή τη μύτη μας και τα αυτιά μας.
- 6)Να κόβουμε τακτικά τα νύχια των χεριών και των ποδιών μας.
- 7)Να μην φοράμε λερωμένα ρούχα.
- 8)Να αλλάζουμε καθημερινά εσώρουχα.
- 9)Να συνηθίσουμε να φροντίζουμε μόνοι μας για την ατομική μας καθαριότητα και υγιεινή.
- 10)Να αγαπήσουμε τον εαυτό μας και το σώμα μας και να μάθουμε να παίρνουμε αποφάσεις για την φροντίδα του. Πχ Πότε να κάνουμε μπάνιο και πότε να πλένουμε τα χέρια πριν και μετά το φαγητό ή μετά την τουαλέτα.

Μαρία Μπαρώτα (τάξη Δ')

ΔΕΚΑ ΧΡΥΣΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΩΣΤΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

- 1)Δεν τρώμε πολλά ανθυγιεινά τρόφιμα με πολλά συντηρητικά. 2)Να τρώμε πάνω από ένα φρούτο την ημέρα.3)Οπωσδήποτε τρώμε καθημερινά λαχανικά.4)Να τρώμε το φαγητό που μας φτιάχνει η μαμά.5)Κάθε μέρα να μην ξεχνάμε να τρώμε ένα καλό πρωινό όπως το αυγό και το γάλα.6)Στο σχολείο να παίρνουμε φαγητό από το σπίτι μας.7)Να τρώμε πάντα το φαγητό μας και αν δεν το θέλουμε δεν το πετάμε αλλά το κρατάμε για μετά. 8)Να τρώμε πάντα ότι φαγητά μας λένε οι γονείς μας και όχι ότι θέλουμε εμείς.9)Να προσπαθούμε όσο περισσότερο γίνεται να τρώμε φαγητά με πολλές βιταμίνες για να παίρνουμε δυνάμεις.10)Να πίνουμε πολύ νερό.

Ειρήνη Ζουπάνη (τάξη Δ')

Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΜΑΣ

Στο σπίτι μας περνάμε τις περισσότερες ώρες με την οικογένεια μας. Γι' αυτό πρέπει να το κρατάμε καθαρό. Το πρωί πρέπει να ανοίγουμε τα παράθυρα ώστε να μπει οξυγόνο στο σπίτι μας. Το πάτωμα μας να είναι πάντα καθαρό και σκουπισμένο γιατί μαζεύει την πιο πολύ σκόνη και την εισπνέουμε. Ξεσκονίζουμε και προσπαθούμε να το διατηρούμε καθαρό. Η κουζίνα έχει πολλά μικρόβια γι' αυτό πρέπει να την πλένουμε με χλωρίνη που σκοτώνει τα μικρόβια, όπως και την τουαλέτα που έχει πολλά βακτήρια. Με λίγα λόγια η καθαριότητα είναι η μισή αρχοντιά.
Αλέξανδρος Μπαζιώτης (τάξη Γ')

Τα παιδιά της Α' και Β' τάξης σας προτείνουν κάποιες εύκολες συνταγές που μπορείτε να κάνετε μόνοι σας ή με λίγη βοήθεια...!!!

ΣΥΝΤΑΓΕΣ

ΚΟΡΜΟΣ

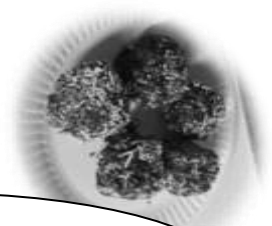
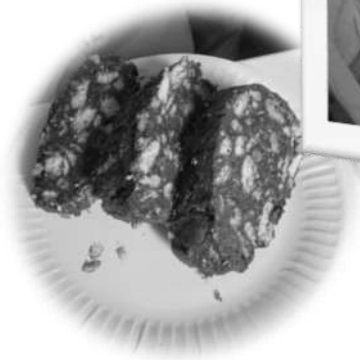
(Βασιλική Μπαρώτα, Ιωάννα Ανδριανάκη)

Υλικά που θα χρειαστείς:

- ✓ 1 πακέτο μπισκότα **πιτι-μπερ**
- ✓ 1 γάλα **ζαχαρούχο**
- ✓ 1 **βιταμ**
- ✓ 6 κουταλιές της σούπας **κακάο**
- ✓ 1 φλιτζανάκι του καφέ **κονιάκ**

Εκτέλεση:

1. Ζεσταίνουμε λίγο το βιτάμ και ρίχνουμε μέσα ανακατεύοντας το κακάο και το ζαχαρούχο.
2. Σπάζουμε τα μπισκότα σε μικρά κομμάτια και τα προσθέτουμε στο μείγμα.
3. Τυλίγουμε το μείγμα σε λαδόκολλα και το βάζουμε στο ψυγείο για 2 ώρες περίπου.
4. Για να το σερβίρουμε το κόβουμε σε φέτες.

Μπορούμε αν θέλουμε να το πλάσουμε σε μικρά μπαλάκια και να τα κάνουμε σοκολατάκια ή να προσθέσουμε λίγη τρούφα για επικάλυψη.

Μπορούμε αντί για φουντούκια να βάλουμε καρύδια.

ΤΡΟΥΦΑΚΙΑ

(νηστίσιμα)

Υλικά που θα χρειαστείς:

- ✓ 1 φλιτζάνι **νερό**
- ✓ 1 φλιτζάνι **ζάχαρη**
- ✓ 2 φλιτζάνι **φρυγανιά** τριμμένη
- ✓ 1 φλιτζάνι **φουντούκια** χοντροκοπανισμένα
- ✓ 1 φλιτζανάκι του καφέ **κονιάκ**
- ✓ 2 σοκολάτες **κουβερτούρα**
- ✓ **τρούφα** για επικάλυψη

Εκτέλεση:

1. Λιώνω μαζί την κουβερτούρα στο νερό και τη ζάχαρη και μόλις είναι έτοιμο, το τραβάω από τη φωτιά και ρίχνω το κονιάκ.
2. Προσθέτω τη φρυγανιά και τα φουντούκια και τα ανακατεύω καλά.
3. Βάζω το μείγμα στην κατάψυξη για μισή ώρα.
4. Τέλος, τα πλάθω και προσθέτω την τρούφα.

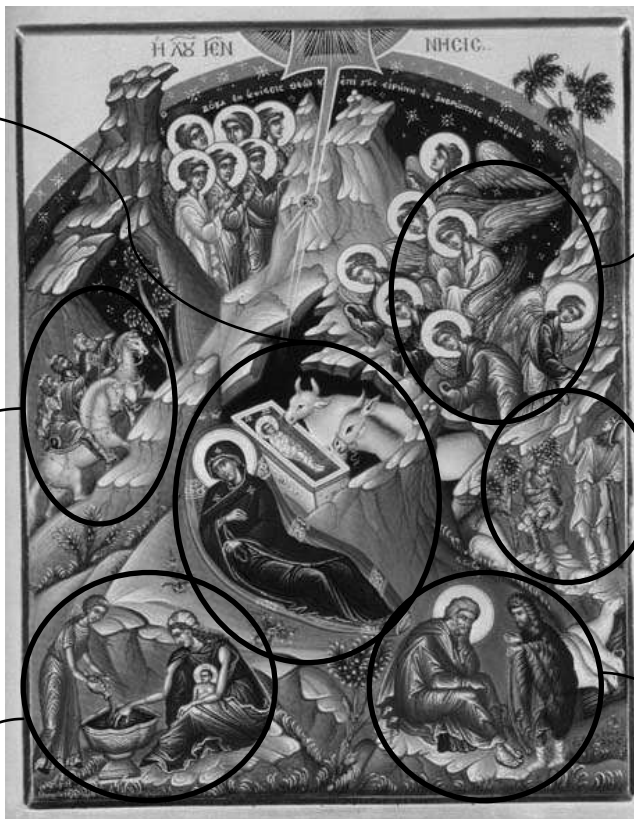
Θυμάμαι:

Πριν μαγειρέψω: 1. Μαζεύω τα μαλλιά μου 2. Πλένω τα χέρια μου 3. Βάζω ποδιά

Αφού τελειώσω: 1. Συμμαζεύω τα δοχεία και τα υλικά που χρησιμοποίησα 2. Πλένω ότι νοειάζεται πλύσιμο

Μελετώντας την εικόνα της γέννησης κατά την ορθόδοξη παράδοση.

Α' τάξη

Παναγία:
Βρίσκεται στο κέντρο γιατί είχε τον πιο σημαντικό ρόλο στην ενανθρώπιση του Θεού.

Μάγοι:
Διαφορετικές ηλικίες είναι οι σοφοί κάθε εποχής που η γνώση τους δεν στέκεται εμπόδιο για την αναζήτηση του Θεού. Φέρνουν **Χρυσό** γιατί είναι βασιλιάς, **Σμύρνα** γιατί είναι άνθρωπος και **Λιβάνι** γιατί είναι Θεός.

Το λουτρό του βρέφους:
Σύμφωνα με την παράδοση που λέει ότι ήρθαν κάποιες γυναίκες για να βοηθήσουν την Παναγία.

Άγγελοι:
1. Δοξολογούν το Θεό
2. Δίνουν το μήνυμα της γέννησης στους ανθρώπους.

Ποιμένες-Βοσκοί:
Ανοιχτόκαρδοι άνθρωποι που χωρίς δισταγμό πάνε να προσκυνήσουν το Χριστό.

Ιωσήφ:
Βρίσκεται μακριά από το βρέφος και δίπλα του ο πειρασμός-αμφιβολία.

Επιλέγω μια εικόνα γέννησης που μου αρέσει.

Αυτή η εικόνα δείχνει πως γεννήθηκε ο Χριστός και μου αρέσει πολύ γιατί έχει αυτά τα μικρά αγγελουδάκια.
Δαυίδ Κοτσάνης

Διάλεξα αυτή την εικόνα γιατί μου αρέσουν πολύ τα αγγελουδάκια, τα σύννεφα, ο Ιωσήφ και το μωράκι.
Γιάννης Μάλλιαρης

Σ' αυτήν την εικόνα μου αρέσει το μωράκι και το άλλο παιδάκι που είναι κοντά στο Χριστούλη και η μαμά του, η Παναγία.
Κέσι Κουλλόλλι

Μου αρέσει πολύ ο μικρός Χριστούλης, η Παναγία, τα αγγελάκια όπως είναι, το λουλουδί που έχει ο Ιωσήφ και τα προβατάκια που φέρνουν οι βοσκοί.
Σεβαστή Λαλανίτη

Μου αρέσει η εικόνα αυτή γιατί έχει την Παναγίτσα, τον Χριστούλη, πολλά αγγελάκια, ζωάκια... Είναι λίγο παλιά, αλλά εμένα μου αρέσει.
Σωτήρης Γραμματικόγιαννη
5

ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΕΘΙΜΑ

Το Χριστόξυλο, έθιμο της Μακεδονίας

Σε κάποια χωριά της βορείου Ελλάδας, όποιος τηρεί το έθιμο αυτό πάχνει στα χωράφια να βρει το πιο όμορφο, το πιο χοντρό και γερό ξύλο για να το κάψει στο ξύλο από τα Χριστούγεννα μέχρι τα Φώτα. Όμως αυτό το ξύλο πρέπει να είναι μόνο από πεύκο ή από ελιά. Με αυτό που κάνουν πιστεύουν ότι με τη φωτιά αυτή ζεσταίνεται ο Χριστούλης που γεννήθηκε. Πριν να πάνε το ξύλο στο σπίτι η νοικοκυρά καθαρίζει καλά το σπίτι και το τζάκι από τη στάχτη. Καθαρίζουν πολύ καλά και την

καπνοδόχο, ώστε να μην βρίσκουν οι καλικατζάροι και τα δαιμόνια να βρίσκουν πατήματα και κατεβαίνουν κάτω.

Δημήτρης Ρέμπελος (τάξη Γ')

ΟΙ ΚΟΛΟΝΙΕΣ ΣΤΑ ΕΠΤΑΝΗΣΑ

Στα όμορφα Επτάνησα ανάμεσα στο Ιόνιο πέλαγος και την Αδριατική θάλασσα χαίρονται με ιδιαίτερο τρόπο τις μέρες του Δωδεκαημέρου. Οι άνθρωποι γιορτάζουν πηγαίνοντας εκκλησία, τρώγοντας, πίνοντας, τραγουδώντας αλλά και κάνοντας αστεία ο ένας στον άλλο.

ΟΙ ΚΟΛΩΝΙΕΣ

Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς το βράδυ οι κάτοικοι της πόλης γεμάτοι χαρά για τον ερχομό του Νέου Χρόνου κατεβαίνουν στο δρόμο κρατώντας μπουκάλια με κολόνια και ραίνουν ο ένας στον άλλο τραγουδώντας: Ήρθαμε με ρόδα και με ανθούς να σας ειπούμε Χρόνους Πόλλους Και η τελευταία ευχή του χρόνου που ανταλλάσσουν είναι καλή αποκοπή. Δηλαδή με το καλό να αποχωριστούμε τον παλιό το χρόνο. Ανάγκη να χαρούμε «πάλιν ακούσατε άρχοντες και να πανηγυρίζομε Πάλιν να σας ειπούμε περιτομήν Κυρίου Ότι και αύριο εστί την εορτή του Μάκαρος Μεγάλου Βασιλείου».

Γιάννης Κωνσταντάρας (τάξη Γ')

«Το τάισμα της βρύσης»

Τα μεσάνυχτα της παραμονής των Χριστουγέννων γίνεται το λεγόμενο «τάισμα» της βρύσης. Οι κοπέλες, τα χαράματα των Χριστουγέννων, πηγαίνουν στην πιο κοντινή βρύση «για να κλέψουν το άκρατο νερό». Το λένε άκρατο, δηλαδή αμίλητο, γιατί δε βγάζουν λέξη σε όλη την διαδρομή. Αλείφουν τις βρύσες του χωριού με βούτυρο και μέλι, με την ευχή όπως τρέχει το νερό να τρέχει και η προκοπή στο σπίτι τον καινούριο χρόνο και όπως γλυκό είναι το μέλι, έτσι γλυκιά να είναι και η ζωή τους. Για να έχουν καλή σοδειά, όταν φτάνουν εκεί, την «ταΐζουν», με διάφορες λιχουδιές, όπως βούτυρο, ψωμί, τυρί, όσπρια ή κλαδί ελιάς. Έλεγαν μάλιστα πως όποια θα πήγαινε πρώτη στη βρύση, αυτή θα στεκόταν και η πιο τυχερή ολόκληρο το χρόνο. Έπειτα ρίχνουν στη στάμνα ένα βοτόφυλλο και τρία χαλίκια, «κλέβουν νερό» και γυρίζουν στα σπίτια τους πάλι αμίλητες μέχρι να πιούνε όλοι από το άκρατο νερό. Με το ίδιο νερό ραντίζουν και τις τέσσερις γωνίες του σπιτιού, ενώ σκορπούν στο σπίτι και τα τρία χαλίκια. Σε πολλά χωριά της Θεσσαλίας, επιστρέφοντας από την εκκλησία στο σπίτι, τα κορίτσια βάζουν παραδίπλα στο αναμμένο τζάκι κλωνάρια κέδρου που τα ξεδιαλέγουν, ενώ τα αγόρια τοποθετούν κλαδιά από αγριοκερασιά. Τα μικρά αυτά κλαδιά δέντρου αντιπροσωπεύουν τις προσωπικές τους επιθυμίες για την πραγματοποίηση μιας όμορφης ζωής. Φροντίζουν μάλιστα αυτά τα κλαδιά να είναι λυγερά και παρακολουθούν με ενδιαφέρον ποιο κλωνάρι θα καεί πρώτο, καθώς λένε πως αυτό είναι καλό σημάδι για το κορίτσι ή το αγόρι αντίστοιχα, και συγκεκριμένα πως θα είναι αυτό που θα παντρευτεί πρώτο.

Φαίδρα Καπετάνιου (τάξη Γ')

ΦΩΤΙΕΣ ΣΤΗ ΦΛΩΡΙΝΑ

Στην Φλώρινα έχουν έθιμο τα Χριστούγεννα να ανάβουμε φωτιές. Αυτό το έθιμο έχει σχέση με το χριστιανισμό. Αναπαριστά τη φωτιά που άναψαν οι βοσκοί για να ζεστάνουν το Θείο Βρέφος. Τα μεσάνυχτα στις 23 προς 24 Δεκέμβρη κάθε γειτονιά ανάβει μεγάλη φωτιά. Η προετοιμασία κρατάει μήνες. Ομάδες παιδιών μαζεύουν τόνους ξύλα και κέδρους που κόβουν από το βουνό. Κάθε ομάδα βρίσκει ασφαλές μέρος να φυλάξει τα ξύλα της. Κάθε βράδυ ορίζουν ένα από την ομάδα για φύλακα γιατί οι άλλες ομάδες καιροφυλακτούν να κλέψουν ξύλα από τους αντιπάλους. Είναι τιμή για την αντίπαλη ομάδα αν καταφέρει να κλέψει ξύλα χωρίς να την καταλάβουν και μεγάλη ντροπή για τους άλλους. Ρούλα Αναγνωστάκη (τάξη Γ΄)

« Η Γρουνοχαρά »

Ένα από τα σημαντικότερα χριστουγεννιάτικα έθιμα της Θεσσαλίας είναι το σφάζιμο του γουρουνιού. Η προετοιμασία για το σφάζιμο γινόταν με εξαιρετική φροντίδα, ενώ επακολουθούσε γλέντι μέχρι τα ξημερώματα, για να επαναληφθεί η ίδια διαδικασία την επόμενη και την μεθεπόμενη μέρα. Τρεις – τέσσερις συγγενικές οικογένειες καθόριζαν με τη σειρά ποια ημέρα θα έσφαζε το γουρούνι της. Η ημέρα αυτή καθιερώθηκε ως «γουρνοχαρά ή γρουνοχαρά». Όταν μάλιστα προσκαλούσαν κάποιον δεν έλεγαν «έλα να σφάξουμε γουρούνι», αλλά « έλα έχουμε γρουνοχαρά».. Φαίδρα Καπετάνου (τάξη Γ΄)

ΕΘΙΜΑ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ

Στην Σικελία οι χωρικοί συνηθίζουν να βγάζουν νερό από τα πηγάδια τους τα μεσάνυχτα των Χριστουγέννων και με αυτό ραντίζουν τα ζώα τους. Πιστεύουν ότι είναι αγιασμένο επειδή την ίδια ώρα γεννιέται ο Χριστός.

Στην Σουηδία την αυγή της 25^{ης} Δεκεμβρίου, το μεγαλύτερο συνήθως κορίτσι του σπιτιού, ντύνεται «Λουτσία» σύμβολο του φωτός, φορά ένα στεφάνι με αναμμένα κεριά στα μαλλιά και πηγαίνει από σπίτι σε σπίτι, προσφέροντας γλυκά και λέγοντας παλαιά κάλαντα. Το δείπνο της νύχτας των Χριστουγέννων περιλαμβάνει χοιρινό, ρέγγα και κόκκινα φασόλια. Στη Σαρδηνία πιστεύουν ότι όποιος γεννηθεί τη νύχτα των Χριστουγέννων, είναι ευλογημένος αυτός και η οικογένεια του.

Θανάσης Χρυσανθής (τάξη Γ΄)

ΣΥΜΒΟΛΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Οι λέξεις παραπέμπουν σε εικόνες και οι εικόνες ανασύρουν από τη μνήμη μας χρώματα και μυρωδιές . Ο καθένας μας , ανάλογα με τις εμπειρίες του , μπορεί να ξεδιπλώσει και διαφορετικές αναμνήσεις. Υπάρχουν, όμως, κάποιες λέξεις που αντιστοιχούν, για τους περισσότερους από μας , σε συγκεκριμένες εικόνες . Έτσι, ποιος θα ακούσει « στολισμένο δέντρο» , «Μάγοι» , «Φάτνη» , κάλαντα» , «ρεβεγιόν» και το μυαλό του δε θα ταξιδέψει στη χριστουγεννιάτικη γιορτή . Εμείς , σε αυτό το άρθρο προσπαθούμε να αναλύσουμε την προέλευση αυτών των συμβόλων που έχουν συνδεθεί με τα Χριστούγεννα .

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΑΓΟΙ

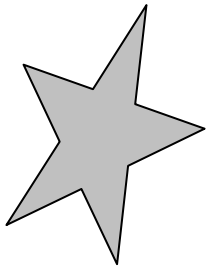
Μάγοι λέγονταν από τους Πέρσες άνδρες σοφοί που ασχολούνταν με τη θεολογία, τη φιλοσοφία και την αστρονομία .Από την τάξη των Μάγων προέρχονταν οι ιερείς ,οι βασιλείς και οι διδάσκαλοι. Ο Ματθαίος στην ανάλογη περικοπή του Ευαγγελίου δε μας λέει και πολλά πράγματα. Η παράδοση άλλοτε αναφέρει ότι οι Μάγοι ήταν τρεις και άλλοτε περισσότεροι. Τον αριθμό τρεις τον ανέφερε ο πάπας Λέων τον 5^ο μ.Χ. αιώνα , τον οποίο τον καθόρισε από τα τρία δώρα που προσφέρθηκαν στο νεογέννητο Ιησού.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΤΡΟ

Σε κάθε σπίτι και ένα δέντρο. Όχι , δεν υπερβολή πρόκειται για ένα γεγονός που επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο την περίοδο των Χριστουγέννων. Βέβαια είναι γνωστό πως αυτό το έθιμο δεν είναι ελληνικό .Κατάγεται από τις Σκανδιναβικές χώρες και τη Γερμανία. Από εκεί ταξίδεψε σε όλη την Ευρώπη , πέρασε στην Αμερική και σήμερα έφτασε να δεσπόζει ως παγκόσμιο σύμβολο των Χριστουγέννων

.Το στολισμένο δέντρο έβαλε στη ζωή των χριστιανών ο Άγιος Βονιφάτιος, ο οποίος θέλησε με τον τρόπο αυτό να αντικαταστήσει παλαιότερα ειδωλολατρικά έθιμα. Στην Ελλάδα το έθιμο έφτασε μαζί με το Βαυαρό βασιλιά Όθωνα . Το πρώτο δέντρο στολίστηκε στο Ναύπλιο και στη συνέχεια έγινε το αγαπημένο έθιμο πρώτα των πλουσιότερων και έπειτα όλων των Ελλήνων. Αργότερα στο στολισμό του εντάχθηκε και η φάτνη , η οποία περιλαμβάνει όλα τα κύρια πρόσωπα που αναφέρονται στην περικοπή της Γέννησης και πλέον θεωρείται αναπόσπαστο τμήμα του.

ΤΟ ΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ

Το άστρο της Βηθλεέμ αναφέρεται σε όλες τις περικοπές των ευαγγελίων, που εξιστορούν τα σχετικά με τη γέννηση του Ιησού γεγονότα. Οι ευαγγελιστές γράφουν ότι αυτό οδήγησε στη Φάτνη τους βοσκούς και έγινε οδηγός για να φτάσουν οι Μάγοι από τη μακρινή Περσία στη Βηθλεέμ. Σήμερα χιλιάδες φωτισμένα αστέρια κατακλύζουν την οικουμένη την περίοδο των εορτών. Είναι και αυτό όπως και το στολισμένο δέντρο ένα παγκόσμιο σύμβολο των Χριστουγέννων. Συμβολίζει το φως της αγάπης, της ελπίδας και της αλήθειας που έφερε ο Χριστός με τη γέννησή του στη γη.

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

Η λέξη κάλαντα κατάγεται από την ρωμαϊκή πρωτοχρονιά, που γιορταζόταν στις καλένδες δηλαδή την πρώτη μέρα του Ιανουαρίου. Στη νεώτερη Ελλάδα το έθιμο πέρασε από το Βυζάντιο.

Τα κάλαντα εξιστορούν τα περιστατικά των αντίστοιχων ημερών, είναι όμως και ευχετικά τραγούδια, γιατί περιέχουν και ευχές για το νοικοκύρη και τα άλλα μέλη της οικογένειας που επισκέπτονται τα παιδιά.

Τα παλαιότερα χρόνια τα παιδιά, που έλεγαν τα κάλαντα, συνήθιζαν να κρατούν ένα στολισμένο καραβάκι και οι νοικοκυρές τα φιλοδώρούσαν με κουλούρια, γλυκίσματα, ξηρούς καρπούς και άλλα φαγώσιμα, που συμβόλιζαν την ελπίδα για μια καλή σοδειά. Σήμερα το φιλοδώρημα των παιδιών είναι συνήθως χρήματα και συμβολίζουν την ελπίδα για ευημερία και οικονομική ευρωστία.

Η ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΚΑΛΤΣΑ

Η χριστουγεννιάτικη κάλτσα είναι μια άδεια κάλτσα που συνηθίζουν να κρεμάνε τα παιδιά την παραμονή των Χριστουγέννων, για να τη βρει ο Αη Βασίλης και να τη γεμίσει με παιχνίδια και γλυκίσματα όταν έρθει να τους επισκεφτεί. Τα παιδιά σε κάθε γωνιά του κόσμου διατηρούν αυτή την παράδοση μέχρι και τις μέρες μας. Παραδοσιακά κρεμιέται στο τζάκι όπου έχει εύκολη πρόσβαση ο Άγιος Βασίλης.

Παλιότερα τα παιδιά κρέμαγαν μία από τις κάλτσες που φορούσαν καθημερινά, αλλά με το πέρασμα των χρόνων, φτιάχτηκαν κάλτσες ειδικά γι' αυτό το σκοπό.

Η ΓΑΛΟΠΟΥΛΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΟΥ

Η βραστή ή καλογεμισμένη γαλοπούλα των Χριστουγέννων είναι μια προτίμηση που ήρθε στην Ελλάδα από ευρωπαϊκές συνήθειες, αφού εκεί από τις αρχές του 19^{ου} αιώνα θεωρήθηκε σχεδόν υποχρεωτικό προνόμιο του χριστουγεννιάτικου τραπέζιου.

Το έθιμο στον ελλαδικό χώρο υιοθετήθηκε αρχικά από ανθρώπους πλουσιότερης κοινωνικής τάξης, οι οποίοι ακολουθώντας τη συνήθεια των αρχόντων, διατηρούσαν στα κτήματά τους εκτροφεία με γαλοβοσκούς. Ο πολύς κόσμος όμως συνέχιζε να περνά τα Χριστούγεννα με βραστή κότα ή πετεινό. Στον ευρύτερο ελλαδικό χώρο έσφαζαν και σφάζουν, συνήθως, χοίρο και περνούσαν με το κρέας και το λίπος του όλες γιορτες

ΤΟ ΡΕΒΕΓΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ρεβεγιόν ονομάζεται η γιορτή που γίνεται το βράδυ της παραμονής των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς και σημαίνει στη γαλλική γλώσσα «μένω ξάγρυπνος για να διασκεδάσω». Η μορφή που έχει σήμερα, με όλη την επισημότητα που την περιβάλλει, βρίσκει τις ρίζες της στη σπιτική συγκέντρωση της βραδιάς των Χριστουγέννων, που γινόταν παλιότερα και περιλάμβανε λαμπρά έθιμα. Το χειμωνιάτικο αυτό βράδυ συγκεντρώνονταν οι άνθρωποι του σπιτιού γύρω από το τζάκι και άναβαν τη φωτιά του Δωδεκαημέρου. Στο καθαρισμένο από τις παλιές στάχτες τζάκι, για να μη βρίσκουν πατήματα οι καλικάντζαροι, ο σπιτονοικοκύρης έβαζε στην πυροστιά το χριστόξυλο, το έραινε με ξηρούς καρπούς και άναβε τη φωτιά, η οποία έπρεπε να διατηρείται αναμμένη μέχρι τα Θεοφάνεια. Το άναμμα της φωτιάς συμβόλιζε την οικογενειακή ασφάλεια, αλληλεγγύη και θαλπωρή. Τα ίδια ακριβώς μηνύματα υιοθετεί και το ρεβεγιόν με άλλη όμως μορφή.

Το χριστοψωμο είναι από τα πιο όμορφα έθιμα των Χριστουγέννων. Το συναντάμε σε όλο τον Ελλαδικό χώρο, με αρκετές όμως διαφορές από τόπο σε τόπο. Σε όλες του πάντως τις παραλλαγές, πρόκειται για ένα στρογγυλό ψωμί, φτιαγμένο με διάφορα υλικά και περίτεχνα κοσμήματα. Για το στολισμό του χρησιμοποιούνται καρύδια και αμύγδαλα, ενώ ένας μεγάλος σταυρός φτιαγμένος από ζυμάρι χωρίζει το χριστόψωμο στα τέσσερα. Στις περισσότερες περιοχές το χριστόψωμο κόβεται στο μεσημεριανό τραπέζι ανήμερα τα Χριστούγεννα. Σε κάποιες περιοχές μέσα στο χριστόψωμο τοποθετείται ένα νόμισμα που φέρνει τύχη σε όποιον το βρει.

ΠΟΙΗΣΕΤΙΑ

Η ποινσέτια, το γνωστό μας αλεξανδρινό, πήρε το όνομά του από τον Αμερικανό πρέσβη στο Μεξικό Τζόελ Πόινσεντ, ο οποίος το μετέφερε την πατρίδα του κατά την περίοδο των Χριστουγέννων.

Από όλα τα φυτά που ανθίζουν το καταχείμωνο και ιδιαίτερα κοντά στη γιορτή των Χριστουγέννων, είναι εκείνο που κλέβει την παράσταση με τα κατακόκκινα άνθη του. Ίσως γιατί το άνθος του μοιάζει με αστέρι και έχει τα χρώματα των Χριστουγέννων. Στο Μεξικό απ' όπου κατάγεται, ονομάζεται «Το λουλούδι της Αγίας Νύχτας» και υπάρχουν πολλές χριστουγεννιάτικες ιστορίες που συνδέονται μαζί του.

Βίκη Ταυρή, Σοφία Πριόνα, Τόμας Κουλόλι, Παπαθανασόπουλος Γιάννης, Καρκαλής Ραφαήλ, Γυφτονικολός Νίκος, Ρουσονικολός Προκόπης, Πάττας Κων/ντίνος, Άκης Μπαρίτας.

Ζητείτε Ελπίδα για την Ιωάννα

Στην περιοχή των Ψαχνών υπάρχει ένα κορίτσι που χρειάζεται την βοήθειά μας. Πρόκειται για την Ιωάννα Τσάκαλου όπου παραμένει εδώ και χρόνια καθηλωμένη σε ένα ειδικό αναπηρικό καρότσι και δεν μπορεί να αυτοεξυπηρετηθεί. Η Ιωάννα ζει μαζί με τον αδερφό της και έχουν χάσει τους γονείς τους.

Οι τοπικοί σύλλογοι ανέλαβαν την πρωτοβουλία και ξεκίνησαν εκστρατεία σημαντική προκειμένου να μαζευτούν χρήματα ώστε το παιδί να μπορέσει να κάνει σειρά από ευχειρήσεις ώστε τουλάχιστον να μπορεί να κάθεται στο αναπηρικό του καρότσι. Πέραν αυτού όμως ξεκίνησε και μία εκστρατεία αγοράς εξιδικευμένου αναπηρικού καροτσιού, το οποίο το παιδί έχει άμεση ανάγκη, και ορθοστάτη των οποίων το κόστος ανέρχεται άνω των 5000 ευρώ. Στο σχολείο μας έχει τοποθετηθεί κουμπάρας και τα χρήματα που θα μαζευτούν θα διατεθούν γι' αυτό το σκοπό, όσοι μπορούμε και έχουμε την δυνατότητα, μέρες που έρχονται, ας βάλουμε και το δικό μας λιθαράκι για ένα καλύτερο αήριο αυτού του παιδιού, σίγουρα το αξίζει!!!

Οι μαθητές, οι δάσκαλοι και ο
 σύλλογος γονέων και κηδεμόνων
 του 1ου Δημοτικού Σχολείου
 και Νηπιαγωγείου
 Καστέλλας σας εύχονται
 Καλές Γιορτές και
 ευτυχισμένο το 2011 !!!

Χριστούγεννα και Ειρήνη

Μεγάλη μέρα έρχεται
 στη γη, ευλογημένη,
 Χριστού τη θεία Γέννηση
 γιορτάζει η οικουμένη,

που πάντα τέτοια εποχή,
 με κρύα και με χιόνια,
 προβάλλει μεγαλόπρεπη
 από δυο χιλιάδες χρόνια.

Ανάψτε τ' αγιοκάντηλα!
 Χτυπήστε τις καμπάνες!
 Και το "Ωσαννά" σας φέλντε
 του κόσμου όλες οι μάνες!

Του Θείου Βρέφους ο ερχομός
 να φέρει την αγάπη,
 για να λυθούν οι διαφορές
 σ' όλα της γης τα πλάτη..

και ισάξια μια Γέννηση
 στον κόσμο ν' ανατείλει,
 που άσβηστος, του αγνού φωτός,
 λαμπρός πυρσός θα γίνει.

Δώστε τα χέρια, χριστιανοί,
 ζεστά με καλοσύνη,
 στο αδελφικό αγκάλιασμα
 θα γεννηθεί **ΕΙΡΗΝΗ!**

Η χριστουγεννιάτικη γιορτή μας
 θα γίνει στις 22/12/2010 στο
 σχολείο μας. Σας περιμένουμε
 όλους με χαρά να υποδεχτούμε
 μαζί τα Χριστούγεννα!!!

